

Arrest

nr. 216 695 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 26 juli 2012, verklaarde er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

1.2. Bij 's Raads arrest nr. X van 1 juli 2013 werd verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 18 augustus 2013 verklaarde verzoeker zich in België een tweede maal vluchteling. Op 29 januari 2014 werd verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen erkend als vluchteling.

1.4. Op 22 januari 2018 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar waarvan één jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar wegens (I) opzettelijke slagen en verwondingen tegen zijn partner, én (II) belaging, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van zijn partner ernstig zou verstoren, opzettelijke slagen en verwondingen tegen zijn partner, mondelinge bedreiging van zijn partner en opzettelijke slagen en verwondingen tegen zijn partner met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. Vervolgens besliste de commissaris-generaal op 21 augustus 2018 tot intrekking van de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

1.5. Op 20 december 2018 verklaart verzoeker zich een derde maal vluchteling in België.

1.6. Op 30 januari 2019 werd door de commissaris-generaal een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) genomen die per drager op 31 januari 2019 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u het Afghaans staatsburgerschap. U verklaarde in 1994 te zijn geboren in Peshawar, Pakistan, maar een belangrijk deel van uw jeugd te hebben gewoond in het dorp Dar Bang, gelegen in het district Kama, in de provincie Nangarhar, Afghanistan.

Uw vader, S.H., had gedurende jaren gewerkt voor meerdere buitenlandse NGO's die in Afghanistan actief waren in de drugsbestrijding. Uiteindelijk zouden opiumtelers te weten zijn gekomen dat uw vader actief was in de drugsbestrijding. Op hun eis dat uw vader zijn betrokkenheid in de drugsbestrijding zou stoppen, was uw vader niet ingegaan. Daarop hadden deze opiumtelers uw ouderlijk huis aangevallen. Uw moeder kwam bij deze aanval om. Kort daarop verdween uw vader. Jaren later contacteerde uw vader uw familie en bleek dat hij intussen in het Verenigd Koninkrijk woonde en er het Brits staatsburgerschap had verworven. Uiteindelijk raakte ook in uw dorp bekend dat uw vader in het Verenigd Koninkrijk verblijft en deed het gerucht de ronde dat hij van plan zou zijn zijn kinderen naar het Verenigd Koninkrijk over te brengen. Tien dagen voor uw uiteindelijk vertrek uit Afghanistan in 2012 waren personen, van wie uw vader indertijd opium had vernietigd, bij u thuis langs geweest op een moment dat u zelf zich in de moskee bevond. De mannen vroegen naar u en zeiden dat ze zouden terugkeren om u mee te nemen, omdat uw vader hen veel schade had toegebracht. Daarop besloot de familie dat u het land diende te ontvluchten.

Op 26 juli 2012 diende u een eerste asielverzoek in bij de bevoegde Belgische instanties. Op 13 maart 2013 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door u beweerde herkomst uit Kama, Afghanistan, noch aan de door u beweerde asielproblemen. Deze beslissing werd op 1 juli 2013 in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

Op 18 augustus 2013 deed u een tweede asielverzoek waarbij u bleef volhouden dat u een groot deel van uw jeugd zou hebben gewoond in Dar Bang, district Kama, provincie Nangarhar, Afghanistan, en waarbij u zich verder beriep op de eerder aangehaalde asielproblemen. U staaft dit asielverzoek bijkomend met een schriftelijke getuigenis van stamleiders uit uw beweerde streek van herkomst, als ook kopieën van Britse en Afghaanse identiteitsbewijzen van uw vader, die als erkend vluchteling leeft in het Verenigd Koninkrijk en intussen ook het Brits staatsburgerschap had verworven. U legde ook documenten neer aangaande de professionele activiteiten van uw vader in Afghanistan, evenals een positieve DNA-test aangaande de familieverwantschap met uw vader, medische attesten, en foto's.

Op 29 januari 2014 werd u door het CGVS de status van vluchteling toegekend.

Op 22 januari 2018 werd u door de Correctionele rechtbank te Gent definitief veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaren waarvan één jaar met uitstel gedurende een termijn van vijf jaar wegens (I) opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw partner, én (II) belaging, terwijl u wist of had moeten weten dat u door uw gedrag de rust van uw partner ernstig zou verstoren, opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw partner, mondelinge bedreiging van uw partner en opzettelijke slagen en verwondingen tegen uw partner met arbeidsongeschiktheid tot gevolg.

Op 18 mei 2018 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 26 juni 2018 via een aangetekend schrijven dat door het CGVS naar het laatste

adres vermeld in het Rijksregister (met name Wilgenpark 6/0020 te 9900 Eeklo) werd gestuurd, opgeroepen om op 17 juli 2018 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

U gaf geen gevolg aan deze oproeping. U liet tevens na om binnen de 15 dagen volgend op de door de Commissarisgeneraal vastgestelde datum van gehoor een geldige reden voor uw afwezigheid over te maken.

Het CGVS kon dan ook niet anders dan de geldigheid van de u eerder toegekende vluchtelingenstatus beoordelen op basis van de informatie en de elementen die door derden aan het CGVS werden overgemaakt, en besloot op 21 augustus 2018 dat uw vluchtelingenstatus diende te worden ingetrokken op grond van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. U tekende tegen deze beslissing geen beroep aan bij de RVV.

Op 5 december 2018 werd u opgesloten in het centrum voor illegalen te Merksplas alwaar u op 20 december 2018 een derde verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaarde in het kader van uw huidige verzoek dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest voor uw leven. U heeft in Afghanistan niemand om op terug te vallen aangezien u reeds lang geen contact meer heeft met uw oom langs moederszijde en uw zus die in Jalalabad woont u gevraagd heeft haar niet meer te contacteren om te vermijden dat haar echtgenoot omwille van u problemen zou krijgen. U verklaart dat u nog steeds problemen met de taliban en drugsmafia vreest omwille van dezelfde redenen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde.

Anderzijds verklaarde u het niet eerlijk te vinden dat uw vluchtelingenstatus werd ingetrokken. U gaf weliswaar toe dat u ruzie had gekregen met de vrouw met wie u samenleefde en dat er iets misging, waarna u een aantal maanden in de gevangenis werd opgesloten, maar stelde daarnaast dat iedereen fouten kan maken, dat u er spijt van heeft en zich verontschuldigt.

Ter staving van uw huidige verzoek legt u volgende documenten in kopie neer: een attest van uw huisarts dd. 9/11/2018, een schriftelijke getuigenis van stamleiders uit uw beweerde streek van herkomst, kopieën van Britse en Afghaanse identiteitsbewijzen van uw vader, documenten aangaande de professionele activiteiten van uw vader in Afghanistan en foto's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming een medisch attest opgesteld door uw huisarts Dr. J.V.W. dd. 09/11/2018 voor waarin uw huisarts een collega om een herevaluatie, deskundig onderzoek en therapeutisch advies met betrekking tot u vraagt. Het attest stelt als diagnose posttraumatisch stresssyndroom, psychotische onderbouw en geeft aan dat u nachtelijke problemen heeft, dat u angstig/boos bent en periodisch agressief. Voorts vermeldt het dat u chronisch medicatie neemt, met name Abilify. Op geen enkele manier in het bewuste attest wordt echter uiteengezet hoe de door u gemelde klachten werden onderzocht. Het bevat geen objectieve uiteenzetting van de werkwijze die bij de 'observatie' gehanteerd werd, noch welke feitelijke, objectieve vaststellingen konden worden gedaan met betrekking tot de door u gemelde klachten. Het is dan ook geheel onduidelijk op welke basis de opsteller van het attest tot de conclusie komt dat de door u genoemde klachten gegrond zijn, en hoe zij eenduidig wijzen op een Posttraumatisch Stresssyndroom. In het attest wordt op geen enkele wijze verduidelijkt op welke wijze uw psy-klachten een gehoor in het kader van uw asielprocedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een gehoor, dan wel dat een gehoor onmogelijk zou zijn. Dit stuk is bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U gaf zelf tijdens het persoonlijk onderhoud wel aan last te hebben van stress en alles vergeten te zijn, maar stelde tegelijkertijd dat u een gezond persoon bent en geen mentale problemen heeft (zie CGVS dd. 24/01/2019, p. 6). Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u accuraat, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden en gaf u aan het einde van het onderhoud ook aan alle vragen goed begrepen te hebben.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er moet worden vastgesteld dat u geen elementen aanbracht die afbreuk doen aan de beslissing van het CGVS om de u toegekende vluchtelingstatus in te trekken omdat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet. Immers moet worden vastgesteld dat u door uw verklaring dat u ruzie kreeg met de vrouw met wie u samenleefde en dat er iets misging, waarna u een aantal maanden in de gevangenis werd opgesloten (zie CGVS dd. 24/1/2019 p. 2) en door uw stelling dat u nooit iemand schade heeft berokkend of een misdrijf heeft begaan (ibidem), dat u een kleine fout heeft gemaakt die niet van hetzelfde kaliber is als een moord of het gebruik of de verkoop van drugs (zie CGVS dd. 24/1/2019 p. 3, 8), de feiten waar u voor veroordeeld werd probeert te minimaliseren, wat echter niet in overeenstemming is met de vaststelling dat de Correctionele rechtbank te Gent alle feiten die u ten laste werden gelegd bewezen achtte. U stelde verder dat iedereen fouten kan maken, dat u van uw fouten geleerd heeft, dat u er spijt van heeft en zich verontschuldigt. U gaf ook aan dat u door uw vrijlating op 6 maart 2018 van de rechtbank een nieuwe kans had gekregen, dat u sindsdien altijd gewerkt heeft en niets meer gedaan heeft (zie CGVS dd. 24/1/2019, p. 2, 3 en 6). Deze door u ingeroepen elementen zijn echter onvoldoende om te kunnen besluiten dat u niet langer een reëel gevaar voor anderen vormt en het CGVS zou moeten terugkomen op haar eerdere beslissing uw vluchtelingenstatus in te trekken.

De elementen die u inroept waarom u niet kan terugkeren naar Afghanistan, met name dat u vreest voor uw leven, dat u in Afghanistan niemand heeft om op terug te vallen aangezien u reeds lang geen contact meer heeft met uw oom langs moederszijde en uw zus die in Jalalabad woont u gevraagd heeft haar niet meer te contacteren om te vermijden dat haar echtgenoot omwille van u problemen zou krijgen en dat u nog steeds problemen met de taliban en drugsmafia vreest omwille van dezelfde redenen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde (zie CGVS dd. 24/1/2019, p. 3-5), doen evenmin afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Ze worden wel meegenomen in de evaluatie van de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen. Het door u neergelegde medische attest werd reeds besproken in het kader van de bijzondere procedurele noden en bevat verder geen informatie die afbreuk doet aan de beslissing van het CGVS om de u toegekende vluchtelingstatus in te trekken omdat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten (een schriftelijke getuigenis van stamleiders uit uw beweerde streek van herkomst, kopieën van Britse en Afghaanse identiteitsbewijzen van uw vader, documenten aangaande de professionele activiteiten van uw vader in Afghanistan en foto's) werden door u reeds in het kader van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming neergelegd en kunnen als dusdanig niet als nieuw element worden beschouwd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en van het volledige administratieve dossier, elementen bestaan waaruit blijkt dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zal schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in subsidiaire orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen, in sub-subsidiaire orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek en in uiterst sub-subsidiaire orde om de bestreden beslissing *“te vernietigen omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoeker in aanmerking zou komen voor d erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4”*.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt loonfiches bij zijn verzoekschrift (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus werd bij beslissing van 21 augustus 2018 op grond van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ingetrokken nadat de commissaris-generaal oordeelde dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. Voormelde beslissing van 21 augustus 2018 werd door verzoeker nooit aangevochten zodat deze beslissing definitief is geworden en de aan verzoeker op 29 januari 2014 toegekende vluchtelingenstatus definitief uit het rechtsverkeer verdwenen is.

Op 20 december 2018 diende verzoeker onderhavig derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit derde verzoek voert verzoeker aan dat hij in Afghanistan niemand heeft om op terug te vallen en dat hij nog steeds de taliban en de drugsmafia vreest omwille van dezelfde redenen als aangehaald in het kader van zijn voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming om reden dat (i) verzoeker geen elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de beslissing van de commissaris-generaal van 21 augustus 2018 om de aan verzoeker toegekende vluchtelingenstatus in te trekken op grond van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet; (ii) ook de door verzoeker aangevoerde vrees dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan niemand meer heeft geen afbreuk doet aan voormelde beslissing tot intrekking van 21 augustus 2018 en (iii) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.3. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift een poging om via medische attesten zijn gedrag dat aanleiding gaf tot zijn correctionele veroordeling te minimaliseren en/of rechtvaardigen. Dergelijk verweer, in de mate dit gericht tegen de motieven van de beslissing tot intrekking d.d. 21 augustus 2018, kan niet dienstig worden aangebracht nu verzoeker tegen deze beslissing tot intrekking geen

beroep indiende. Deze beslissing is ondertussen definitief geworden en de aan verzoeker op 29 januari 2014 toegekende vluchtelingenstatus is ingevolge deze intrekking definitief uit het rechtsverkeer verdwenen.

De bestreden beslissing stelt ten slotte nog vast dat: *“De elementen die u inroept waarom u niet kan terugkeren naar Afghanistan, met name dat u vreest voor uw leven, dat u in Afghanistan niemand heeft om op terug te vallen aangezien u reeds lang geen contact meer heeft met uw oom langs moederszijde en uw zus die in Jalalabad woont u gevraagd heeft haar niet meer te contacteren om te vermijden dat haar echtgenoot omwille van u problemen zou krijgen en dat u nog steeds problemen met de taliban en drugsmafia vreest omwille van dezelfde redenen die u tijdens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming aanhaalde (zie CGVS dd. 24/1/2019, p. 3-5), doen evenmin afbreuk aan bovenstaande appreciatie. Ze worden wel meegenomen in de evaluatie van de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”* Dit advies wordt weergegeven in de conclusie van de bestreden beslissing.

Verzoeker brengt ten slotte geen elementen bij die een ander licht kunnen werpen op de veroordeling van de Correctionele Rechtbank Gent van 22 januari 2018 en dienvolgens evenmin op de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 21 augustus 2018.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.3.4. Verzoeker vraagt nog om de bestreden beslissing te vernietigen. Een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) kan door de Raad slechts vernietigd worden om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die zoals blijkt uit wat voorafgaat niet worden aangetoond. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER